

Magdalena Gumkowska

IX narada koordynatorów Grupy Roboczej Krajów Socjalistycznych ds. Konserwacji Zabytków, Historii, Kultury i Muzealiów

Ochrona Zabytków 43/2 (169), 102

1990

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ska i galerię malarstwa współczesnego. Dzięki staraniom dyrektora kombinatu, mgr. inż. Jana Baiera, jest to już siódmy pałac odrestaurowany przez niestrudzonego propagatora idei ochrony zabytków w Wielkopolsce¹.

Kombinat PGR w Kazimierzu (woj. poznańskie) za wzorowe wykonanie prac konserwatorskich XIX-wiecznego pałacu w Komorowie z przeznaczeniem na ośrodek wypoczynkowy jak również za staranne uporządkowanie założenia parkowego okalającego pałac.

Kombinat PGR w Jarosławcu (woj. poznańskie) za odrestaurowanie według wskazań wojewódzkiego konserwatora zabytków XIX-wiecznego pałacyku w Krewowie z przeznaczeniem na ośrodek połowań dewizowych. Remont kapitalny obiektu wykonała własna brygada remontowa, przywracając budowli pierwotny jej wygląd. Zadbano również o wyposażenie wnętrza stylowymi meblami o wysokim standardzie.

Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Turystyczne „Wisła” we Włocławku za kompleksową rewaloryzację XVII-wiecznego zajazdu polskiego przy pl. Wolności 5 z przeznaczeniem na hotel, gastronomię i usługi. Na podkreślenie zasługuje przywrócenie zajazdowi dawnej jego funkcji oraz wyposażenie wnętrza w nowoczesne meble, nawiązujące swym charakterem do mebli stylowych.

Parafia rzymskokatolicka kościoła p.w. Św.Św. Piotra i Pawła w Strzegomiu (woj. wrocławskie) za przeprowadzenie prac konserwatorskich gotyckiej budo-

wli sakralnej. Z dużą starannością wykonano konserwację detali architektoniczno-rzeźbiarskich oraz gotyckiej polichromii o wysokiej wartości historycznej i artystycznej.

Nagrody II stopnia:
Przedsiębiorstwo Handlu Zagranicznego UNITRA w Warszawie za remont kapitalny gmachu dawnego Banku Rolnego przy ul. Nowogrodzkiej 50 w Warszawie z przeznaczeniem na biura. Obiekt zbudowany został w latach 1926–1928 przez architekta Mariana Lalewicza. Po II wojnie światowej uległ powolnej, lecz stalej dewastacji. Prace rewaloryzacyjne wykonano systemem gospodarczym uwzględniając wszelkie wymogi konserwatorskie, dotyczące bogatego wystroju elewacji.

Zbiorcza szkoła gminna w Stoszowicach (woj. wrocławskie) za prawidłowo przeprowadzony remont zabytkowego pałacu w Budzowie, pochodzącego z pierwszej połowy XVIII w. z przeznaczeniem na siedzibę szkoły podstawowej. Zdemastrowany pałac w końcu lat siedemdziesiątych nie był użytkowany. Dzięki inicjatywie i zaangażowaniu kuratorium oświaty i wychowania oraz dyrekcji gminnej szkoły zbiorczej pałacowi przywrócono dawną świetność.

Nagrody III stopnia:
Klasztor oo. Misjonarzy Oblatów Marii Niepokalanej w Smolanach (woj. suwalskie) za przywrócenie dawnej świetności zespołowi klasztornemu, poreformackie-

mu z XIX w., z przeznaczeniem na Prowincjał Klasztoru Misyjnego. Obiekt przejęty w stanie ruiny odbudowano systemem gospodarczym, uporządkowano otoczenie oraz przygotowano jednonawowy kościół do przeprowadzenia zasadniczych prac konserwatorskich. „Dom Książki” w Lubniewicach (woj. gorzowskie) za wyremontowanie XVIII-wiecznej chaty drewnianej przy ul. Bohaterów Stalingradu 35 z przeznaczeniem na księgarnię. Obiekt ten, najcenniejszy zabytek drewniany w zespole staromiejskim Lubniewic, adaptowano do nowej funkcji, zachowując w pełni oryginalne podziały i układ wnętrza.

Wyróżnienia:
Kombinat PGR w Starej Dąbrowie (woj. szczecińskie) za uratowanie zespołu dworskiego w Malkocinie, pochodzącego z przełomu XVIII/XIX w. Prowadzone są prace przy dworach w Tolczu, Nowej Dąbrowie i Łęczynie.
Cech Rzemiosł Różnych w Gorzowie Wielkopolskim za odrestaurowanie kamienicy pochodzącej z przełomu XVII/XVIII w. z przeznaczeniem na siedzibę Cechu i Izby Rzemieślniczej.

Marian Paździor

¹ Sylwetkę mgr. inż. J. Baiera ukazuje wywiad autora *Pańskie oko*, opublikowany w „Spotkaniach z Zabytkami” 1987, nr 6, ss. 22–23.

IX NARADA KOORDYNATORÓW GRUPY ROBOCZEJ KRAJÓW SOCJALISTYCZNYCH DS. KONSERWACJI ZABYTKÓW, HISTORII, KULTURY I MUZEALIÓW

IX międzynarodowa narada koordynatorów Grupy Roboczej Krajów Socjalistycznych ds. Konserwacji Zabytków, Historii, Kultury i Muzealiów odbyła się w dniach 21–26 sierpnia 1989 r. w Ulan Bator. Udział w niej wzięli przedstawiciele Bułgarii, Czechosłowacji, Kuby, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Polski, Węgier i Związku Radzieckiego, a także gospodarze.

Obrady otworzył i przywitał wszystkich zebranych wiceminister kultury Mongolskiej Republiki Ludowej, Szirsiedijn Cend-Ajusz. Obradom przewodniczył sekretarz generalny Grupy Roboczej, doc. dr hab. inż. Tadeusz Polak. Głównym tematem spotkania – poza przedstawieniem sprawozdań z działalności w latach 1987–1989 – była pomoc specjalistyczna dla mongolskich konserwatorów. Wieloletnie doświadczenia Grupy Roboczej we współpracy z krajami takimi, jak Wietnam czy Kuba, którym organizacja zaoferowała znaczną pomoc materiałową i personalną, wpłynęły na to, że w czasie dyskusji mówiono o różnych formach pomocy dla Mongolii. Kraje członkowskie podejmują wspólne prace badawcze i konserwatorskie na terenie

dawnej stolicy Mongolii, Kara Korum, przeprowadzają też inwentaryzację wybranego województwa (ajmaku) w celu zapoznania specjalistów mongolskich z problemami ewidencji zabytków i badań źródłowych. Wszystkie kraje członkowskie Grupy Roboczej zobowiązały się do popularyzowania problematyki związanej z dziejami kultury i zabytków Mongolii. Pracownie konserwatorskie w krajach członkowskich Grupy Roboczej będą prowadzić badania specjalistyczne. Do Polski przyjadą stażyści konserwatorzy i technicy, którzy będą się szkolić w Pracowniach Konserwacji Zabytków. Strona polska ma już doświadczenia we współpracy z Mongolią, albowiem od 1988 r. na terenie świątyni Dżanrajsega w Ulan Bator działa misja konserwatorska.

W czasie obrad mówiono też o organizacji dalszych prac, perspektywach współpracy z ICOMOS-em i ICCROM-em. Uczestnicy obrad – a wielu z nich działa aktywnie w tych organizacjach – wypowiedzieli się pozytywnie o możliwości wymiany doświadczeń i wspólnych pracach.

Strona mongolska przygotowała naradę niezwykle starannie, umożliwiając jej uczestnikom zapoznanie się ze wszystkimi niemal najważniejszymi zabytkami tego pięknego kraju. Zorganizowano specjalistyczną wycieczkę do Tonju-Kuka – dawnego cmentarza z okresu tureckiego. Goście zwiedzili też świątynię Dżanrajsega, gdzie pracowali w tym czasie polscy konserwatorzy, a także pałac Bogdo Gegena w Ulan Bator. Inne zabytki zaprezentowano w czasie specjalnego pokazu wideo w Ministerstwie Kultury Mongolii.

Uczestnicy obrad zwiedzili też nowo utworzoną Pracownię Konserwacji Zabytków w Ulan Bator, której kierownikiem jest wychowanek Wydziału Konserwatorstwa i Zabytkoznawstwa UMK, D. Chiszigbajar. Potrzeby tej pracowni są duże i kraje członkowskie Grupy Roboczej są zainteresowane w pomocy konserwatorom mongolskim. Dziesiąta, jubileuszowa narada koordynatorów Grupy Roboczej Krajów Socjalistycznych odbyła się w 1990 r. w Polsce.

Magdalena Gumkowska